

El moviment per la independència de Catalunya (MxI)

3.- FULL DE RUTA

Aconseguir la independència de Catalunya, en la situació actual i abans que la dinàmica imposada per l'estat espanyol ho faci impossible, serà inviable si no és fruit de la participació activa d'una majoria social prou àmplia com perquè la decisió de la majoria de catalans esdevingui incontestable des d'un estat que vulgui mantenir una mínima aparença de democràtic.

I aquesta majoria social només s'aconseguirà amb propostes clares, amb un objectiu nítid, un camí ben definit i, sobretot, amb la implicació creixent de la immensa majoria dels ciutadans. Fer públics els objectius, el full de ruta i els mètodes per aconseguir-ho és imprescindible per generar la confiança i mostrar la fortalesa necessàries per recórrer el llarg i dur camí que ens espera. Serà un enfrontament constant dels arguments d'uns contra les amenaces, les pors i les mentides dels altres. Si per aquelles coses que anirien en contra de la història, tot es reduís a la confrontació d'idees, en l'exposició dels arguments d'uns i altres, el camí seria molt més planer, ja que portem segles d'entrenament.

Si l'estratègia passa per la creació d'un ampli moviment per la independència (MxI) les fases o etapes del full de ruta podrien ser les següents:

1.- FASE DE DEFINICIÓ

- nucli reduït (10 a 20 persones)
- amb un únic coordinador que rep i trameta les aportacions de tothom
- els integrants poden decidir ser anònims, o no, per a la resta de membres.
- el requisit indispensable és el silenci total sobre els treballs i els objectius.
- Cada membre rebrà una adreça de correu electrònic del tipus numero8xifres@mx.cat i les instruccions de seguretat necessàries.
- L'objectiu d'aquesta fase és la redacció d'un document-proposta consensuat que permeti passar a la fase següent i registrar legalment l'associació/entitat, amb les reserves de dominis d'internet i d'altres qüestions relacionades amb la seguretat i legalitat (sobretot en el tema de tractament de dades).
- Aquesta fase s'hauria de completar en un termini d'uns dos mesos (octubre/novembre 09) i ha de relacionar-se amb la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'estatut.

2.- FASE FUNDACIONAL

- l'objectiu d'aquesta fase és fer arribar el document-proposta, que tindrà la consideració de ponència base, a tots els col·lectius, organitzacions i persones que ja estan treballant per la

- independència des de plantejaments democràtics i pacífics.
- Els primers contactes han de ser per implicar totes les persones que varen ser fundadors o membres significats de moviments anteriors, com l'Assemblea de Catalunya, Nacionalistes d'Esquerra o la Crida, i alguns personatges de la vida pública (cultural, esportiva,...) que poden ajudar a la projecció pública de la proposta.
- Un cop recollits els suggeriments i propostes d'aquest nivell i aplegats els suports necessaris es passarà al segon nivell de contactes/adhesions previs, adreçats sobretot a les persones que, en aquests moments, són membres actius d'organitzacions, entitats, col·lectius, ... que estan treballant pel redreçament polític, cultural, econòmic,... des de qualsevol camp d'activitat.
- La participació en aquesta fase serà a títol personal, encara que el participant ostenti algun càrrec representatiu en alguna entitat, associació o partit polític.
- Tothom que vulgui participar en la fundació del **moviment per la independència** haurà de fer-ho saber a info@mxi.cat i rebrà una adreça de correu electrònic del tipus número9xifres@mxi.cat i les instruccions de seguretat necessàries. Haurà de donar les dades mínimes imprescindibles (nom, població/comarca, contacte – telèfon, adreça electrònica) i d'altres de voluntàries (edat, entitats/organitzacions en les que participa, estudis, professió,...)
- Tot el debat es farà per internet, per la qual cosa es crearà un blog al qual només hi tindran accés els membres registrats (tots els que tinguin adreça electrònica assignada).
- Quan la ponència hagi estat debatuda i consensuada en els seus punts fonamentals, es convocaran l'acte fundacional en un escenari simbòlic dels país (p.e.: Prats de Molló) per a donar a conèixer la proposta i posar en marxa la fase següent.
- Durant aquesta etapa i sempre abans de la convocatòria de l'acte fundacional es farà conèixer la proposta als caps dels diferents partits polítics catalanistes amb representació al Parlament de Catalunya.
- La durada d'aquesta fase no hauria de superar els tres mesos.

3.- FASE INICIAL

- l'objectiu d'aquesta fase és donar el tret de sortida a la implantació del moviment a tot el territori i sectors del país.
- S'ha d'organitzar un acte central del tipus recital al Camp Nou. Un objectiu ambiciós però que hauria d'estar a l'alçada del que es pretén: Llach/Raimon/Maria del Mar Bonet amb una convocatòria que podria ser com **tres països, una nació per la independència**.
- A continuació s'haurien de preveure actes "centrals" en 6 o 7 ciutats catalanes. Potser s'hauria de preveure altres convocatòries de tipus intergeneracional i amb més barreja

d'estils: *Josep Carreras/Llach/Pets*. La tornada d'en Llach, encara que sigui per una única ocasió, ha de ser possible!

- Ha de ser una etapa breu, de dos o tres mesos com a màxim si es pretén fer més d'un acte. En cas contrari, aquest acte donaria pas immediat a la fase d'impuls.

4.- FASE D'IMPULS

- l'objectiu d'aquesta fase és la constitució de les assemblees de base, ja siguin d'àmbit territorial o sectorial
- han de generar-se des del mateix territori o sectors socials/econòmics/etc., per impuls de persones, entitats i organitzacions del poble, ciutat, comarca o sector que donarà nom a l'assemblea.
- Aquesta fase no ha d'excedir els tres o quatre mesos i ha de tancar-se amb la convocatòria de la primera assemblea general del moviment on s'haurien de ratificar els punts fundacionals, el full de ruta i les accions de caràcter general que impulsarà el moviment.

5.- FASE DE CONSOLIDACIÓ

- l'objectiu d'aquesta fase és doble:
 - o assemblees constituïdes: anar impulsant actes, activitats, iniciatives de tot tipus, que portin el debat al carrer, a partir de quatre grans eixos:
 - la via autonomista s'ha acabat. Espanya no la vol i nosaltres estem cansats d'intentar-ho.
 - L'alternativa és la constitució d'un estat propi. Hi tenim dret per les convencions internacionals.
 - L'estratègia està definida en els punts aprovats per l'assemblea constituent del MxI.
 - Els avantatges són molts: anar elaborant 1000 raons per la independència.
 - o impulsar la constitució d'assemblees en els pobles i ciutats i en els sectors on encara no n'hi hagi, fins a cobrir tot el mapa del país i tots els sectors d'activitat.
- en aquesta fase cal anar consolidant l'estructura territorial/sectorial i de funcionament dels organismes de coordinació i de funcionament de les assemblees generals.
- La durada d'aquesta fase no hauria de superar els 12 mesos.

6.- FASE D'OBTENCIÓ DE LA MAJORIA SOCIAL

- l'objectiu d'aquesta fase és la d'obtenir el suport de la majoria social suficient per aconseguir la independència per la via democràtica i que, necessàriament, ha de culminar amb la

celebració d'un referèndum -acceptat o no per l'estat espanyol- però que compti amb totes les garanties i supervisions dels organismes internacionals.

- És la fase definitiva de tot el procés i, per tant, tots els actes i accions impulsats pel MxI han de tenir el mateix objectiu: demostrar de mil maneres i des de tots els angles que amb la independència hi guanyem tots. Ha de ser la fase de les grans accions del moviment, de 3 o 4 grans accions anuals, d'àmbit general, que s'han d'anar compaginant amb els actes organitzats per les assemblees territorials i sectorials. Tots els actes i accions generals han de ser multitudinaris, amb un ampli suport popular i un ressò internacional cada cop més gran.
- En aquesta fase s'hauran de celebrar consultes populars com la celebrada recentment a Arenys de Munt i prevista en altres municipis, encara que ja se n'hagin fet en fases anteriors.
- Cal anar obtenint un mapa del país on la taca s'estengui sense parar i acabi amb la celebració dels referèndums a les grans ciutats, amb Barcelona com a final!
- En aquesta fase es pot preveure una acció semblant a la Marxa de la Llibertat amb les columnes confluint en un acte final que podria ser una gran cadena humana que encercli la capital (amb la doble lectura de potenciar la capitalitat de Barcelona i de situar el pas final en el referèndum de Barcelona!)
- Durant aquesta fase és molt probable que s'hagi de fer actes de desobediència civil de diferents nivells per anar coneixent la força real del MxI, per anar fent perdre la por a la majoria de la població, per anar creant la sensació de creixement segur i constant i per neutralitzar el sector de la població avui contrari però que han de veure el seu futur amb molta tranquil·litat en una Catalunya independent (neutralitzar=que no s'hi oposin).
- Ha de ser la fase en que els diferents partits amb presència al Parlament de Catalunya hagin d'anar adaptant les seves propostes als canvis que es vagin produint gràcies a la implantació del moviment.
- En aquesta fase ha de ser possible celebrar actes com un tancament de caixes "actual", que s'orienti cap a seguir pagant els impostos "estats" però enlloc d'ingressar-los a l'estat, fer-ho a comptes oberts per les administracions catalanes (ajuntaments o la mateixa Generalitat, tot dependrà de la situació de la correlació de forces del moment).
- Un dels treballs que caldrà fer en aquesta fase serà la redacció de l'esborrany de la nova constitució catalana, que serveixi de base per al treball que hauran de fer els parlamentaris escollits amb aquesta finalitat i, sobretot, que serveixi per fer saber a tots els ciutadans de Catalunya i de la resta del món (especialment a la resta de la Unió Europea a la que volem seguir pertanyent) que volem la independència per a ser més lliures, més democràtics, més europeus, més solidaris, més sostenibles, més creatius, més

participatius, més...i per tenir amb els ciutadans espanyols una relació d'amistat entre iguals.

- Un altre dels treballs serà la redacció d'un "llibre blanc" que mostri la radiografia completa del país i que serveixi com a punt de partida dels futurs programes de govern. Ha de ser una feina de les assemblees sectorials, que poden acabar els debats en un seguit d'actes semblants als del II (?) Congrés de la Llengua Catalana (el celebrat els anys 80).

7.- FASE FINAL

- l'objectiu d'aquesta fase serà la celebració d'un referèndum - acceptat o no per l'estat espanyol- però que compti amb totes les garanties i supervisions dels organismes internacionals.
- serà important que aquest referèndum el convoqui la Generalitat i de forma totalment legal, però si durant totes les fases anteriors no s'aconsegueixen les condicions necessàries caldrà fer-ho d'altres maneres (simultàniament en tots els municipis, organitzats pels ajuntaments o no, o via internet si ja s'han practicat altres votacions d'aquesta manera o per les dues vies alhora si alguns ajuntaments no ho fan).
- caldrà aconseguir una participació superior al 60% del cens i uns resultats aclaparadors (per aquest tipus de consultes un resultat favorable superior al 60% dels votants s'ha de considerar aclaparador).
- els supòsits a fer sobre la forma d'actuar en els diferents escenaris que puguin obrir-se a partir d'aquell moment potser són poc útils en aquests moments. En tot cas, en una fase anterior caldrà preveure totes les sortides dels molts diferents escenaris que es puguin produir*, però des d'ara mateix s'ha de partir d'un únic possible escenari: el respecte i acceptació de la voluntat popular i, en cas de victòria del si a la independència, el que tocarà serà la dissolució del Parlament, la convocatòria d'eleccions al Parlament constituent i la redacció i aprovació de la Constitució catalana.

* és un treball que hauria d'anar fent l'òrgan consultiu permanent.

8.- FASE POSTERIOR

- la lògica ens diria que, un cop aconseguida la independència de Catalunya i la constitució d'un estat propi dins la Unió Europea, el moviment s'hauria de dissoldre. Però no tots els objectius s'hauran assolit.
- és ben segur que el pas d'una fase a la següent i la progressiva consolidació del MxI portarà a l'aparició de moviments semblants a les Illes, al País Valencià, a la Catalunya Nord i a la Franja. I que la relació entre els diferents moviments serà intensa i profitosa, però també és evident que els ritmes seran diferents. Per tant, el MxI de Catalunya haurà de redefinir els seus plantejaments i, almenys, haurà de mantenir-se com la millor

plataforma per a donar suport als MxI de la resta de països i territoris. En el marc de la Unió Europea no serà possible que el govern català o el Parlament puguin prendre determinades decisions que afectin territoris d'altres estats membres de la UE, però la lliure circulació de persones, capitals, informació, etc... poden permetre la col·laboració permanent entre organitzacions populars de diferents estats quan les seves accions se cenyeixen a comportaments plenament democràtics i pacífics.